

Bilag 1.

FOLKETINGETS UDVALG FOR FORRETNINGSORDENEN

Den 12. juni 1975.

Udvalget udbeder sig ministerens besvarelse af følgende spørgsmål — om muligt i 60 eksemplarer:

Ad forslag til lov om statsrevisorerne (F. 232).

Udvalget udbeder sig en udtalelse fra Justitsministeriets lovkontor om det forfatningsmæssige og lovtekniske i nedenstående ændringsforslag til forslag af 4. juni 1975 til lov om statsrevisorerne:

1.

Lovforslagets § 1 formuleres således:

„Folketinget vælger fem lønnede statsrevisorer og en stedfortræder for hver statsrevisor.

Stk. 2. Hver statsrevisor og hans stedfortræder vælges for en femårig periode begyndende den 1. oktober. Udskiftningen sker successivt, således at der hvert år i første uge af juni måned vælges én statsrevisor og hans stedfortræder. De nuværende statsrevisorer afgår pr. 1. oktober 1976, 1977, 1978, 1979 og 1980, således at den statsrevisor, der afgår i hvert enkelt af disse år, er den, der er udpeget af det politiske parti, som har fået færrest stemmer ved det senest afholdte folketingsvalg umiddelbart før 1. juni i det år, hvor afgangenen finder sted.

Stk. 3. Til den statsrevisorpost (og stedfortræderplads), der skal besættes, foretages valg af én af folketingets partigrupper, nemlig den gruppe, som har besat det statsrevisorerhverv, hvis funktionsperiode udløber det pågældende års 1. oktober, forudsat at det pågældende parti ved det senest før årets 1. juni afholdte folketingsvalg hører til blandt de fem partier, der har fået flest stemmer, og forudsat at det er blevet repræsenteret i folketinget. Har ved-

kommende parti to eller flere statsrevisorposter, tilfalder statsrevisorposten dog det største i folketinget repræsenterede parti, som ikke beklæder nogen statsrevisorpost, eller — hvis et sådant ikke findes — det største større parti, der kun har én statsrevisorpost.

Stk. 4. Bliver en statsrevisorpost ledig uden for den ordinære valgperiodes udløb, besættes den pågældende post af stedfortræderen, forudsat at vedkommende politiske parti stadig er repræsenteret i folketinget. Partiet har da når som helst i tiden indtil den pågældende valgperiodes udløb adgang til at vælge anden stedfortræder eller anden statsrevisor, hvorved den oprykkede stedfortræder på ny bliver stedfortræder. Er partiet ikke repræsenteret i folketinget ved vakancens opståen, udpeges ny statsrevisor og stedfortræder for denne for resten af perioden af det parti i folketinget, som ved det senest forud for vakancens opståen afholdte folketingsvalg har fået flest stemmer uden i forvejen at have statsrevisor, eller — hvis sådant parti ikke findes — det største af de partier, der kun har én statsrevisor.

Til 1.

Det fremsatte lovforslags bestemmelse om, at folketinget skal foretage konkrete fastsættelser af, om der skal være 4, 5 eller 6 statsrevisorer, findes særdeles betænkeligt, idet det vil friste til partitaktiske manipulationer alt efter, hvordan stillingen i folketinget er ved tidspunktet, hvorpå afgørelsen træffes. Loven bør entydigt angive antallet af statsrevisorer.

I så henseende findes det nuværende statsrevisorkollegium at være af en passende